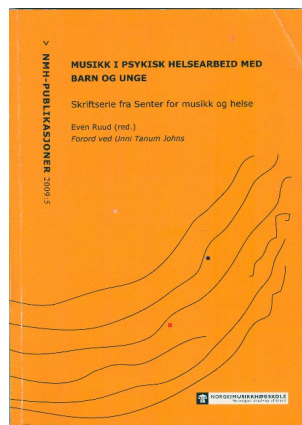

Boganmeldelse – Musikk i Psykisk Helsearbeid med Barn og Unge

Anmeldt af **Bente Østergaard Callesen** kandidat i musikterapi, musikskolelærer i Assens Musikskole og privatpraktiserende musikterapeut, p.t. meritlærerstuderende. Kontakt: bente.o.callesen@dlgtele.dk

*Ruud, Even (red.) (2009:5).
Musikk i Psykisk Helsearbeid
med Barn og Unge. Skriftsserie
fra Senter for Musikk og Helse.
Norges Musikkhøgskole. NMH-
publikasjoner, Unipub AS, Oslo
2009. 205 sider. Pris: 300 n.kr.*

I januar 2010 inviterede Senter for Musikk og Helse, Norges Musikhøgskole, til endagskonference om 'musikk i psykisk helsearbeid med barn og unge'. En lang vellykket konference med mange gode velformulerede foredrag af høj kvalitet i et uhøjtideligt forum og nogle skønne musikalske indslag af fremtrædende/fremragende norske musikere – alle med en særlig tilknytning til det norske musikerterapimiljø.

Baggrunden for konferencen var udgivelsen af antologien med samme navn 'Musikk i Psykisk Helsearbeid med Barn og Unge'.

I denne bog har Even Ruud, som er og har været en stærk central person i udviklingen af norsk musikterapi gennem mange år, samlet 14 forfatters bidrag til en forståelse af hvor alsidigt og mangfoldigt musik bruges og kan bruges både i arbejdet med

børn og unge med psykiske helseproblemer og af de unge selv. (Det norske udtryk 'psykiske helseproblemer' svarer omtrent til det, vi i Danmark stadig kalder psykiatriske problemstillinger). Det er inspirerende læsning for alle, som arbejder med personer med psykiske helseproblemer, og som er optaget af musikkens betydning i dette arbejde og for musikterapeuter i særdeleshed.

Antologien er et flot resultat af mange musikterapeuters formidling af viden – tilegnet gennem masteropgaver, mangeårigt udviklingsarbejde, flere uddannelser og engageret tværfaglighed. Even Ruud indleder med et kort forord, hvorefter Unni Tannem Johns (en anden af norsk musikterapis betydningsfulde personligheder) viderefører forordet og tager os med gennem en historisk udvikling af faget og påpeger den tyde-

liggørelsesproces i retning af nye muligheder indenfor psykisk helsevern som antologien er et resultat af.

Vi bliver gennem artiklerne taget med på en rejse som starter med en filosofisk og biologisk gennemgang af helsebegrebet ved Edvin Schei, hvorefter Hans Peter Solli fører os længere ind i historien om udviklingen i norsk psykiatri til psykisk helsevern og psykisk helsearbejde og hvordan musikterapi bliver en integreret del af standardbehandlingen – for øvrigt smukt beskrevet gennem en case om en ung kvinde.

Derefter følger fire praksisnære artikler. Både Mette Kleive og Gunn Karoline Fugle inddrager noget af den nyeste viden indenfor traumebehandling, Ingvill Stene har særligt fokus på musikoplevelsers betydning for identitetsdannelse og Trine Torbergson fokuserer på forskellige musikterapeutiske tilnærmelser i en familierapeutisk sammenhæng. Vi kommer omkring både det individuelle arbejde, arbejde i grupper og familierapeutisk arbejde.

I de følgende tre artikler af Marie Strand Skånland, Grete Skarpeid og Ingeborg Lunde Vestad ligger fokus nærmere på børn og unges egen brug af musiklytning og musiklytningens rolle. Nogle spændende artikler om, hvordan unge bruger musiklytning som ressource og mestringsstrategi; hvordan musiklytning bruges til at regulere tanker, følelser, stemninger og energiniveau til forskellige situationer; og hvordan en lille pige

bruger en kendt sang fra tv til bearbejdning af tabet af en elsket lærer.

Både disse og andre af artiklerne bygger på resultater fra masteropgaver og giver de meget praksisnære tekster et højt fagligt formidlingsniveau.

Det høje faglige formidlingsniveau gælder også de sidste to artikler af Viggo Krüger om 'musikterapi som hjælp til selvhjælp i kontekst av barnevernsarbeid', og Vegar Storsve, Inger Anne Westby og Even Ruuds artikel om 'et musikprosjekt i en palæstinensisk flygtningelejr'.

Der er både ny faglig teoretisk viden at hente, der er inspiration og konkrete 'øvelser' til praktikerne, og der er nerve og engageret nærvær i formidlingen af, hvordan musik både kan være et helsefremmende og terapeutisk redskab i psykisk helsearbejde med børn og unge, og hvordan musikens rolle i samfundslivet er en ressource vi kan udnytte i helsefremmende arbejde og i vores musikalske egenomsorg.

Min læsning af bogen bærer naturligvis præg af også at have hørt foredragene på konferencen (og dermed også husker det auditive indtryk af musikeksempler og stemmer), men bogens skriftlige formidling er klar og tydelig, og for mange kan det være lettere at læse det norske sprog (både nynorsk og bokmål) end at høre og forstå de talte norske dialekter.

Jeg kan på det varmeste anbefale bogen. Der er godt stof til danske musikterapeuter samt til andre interesserede faggrupper.